

ALEXIS MILNE: NARUŠENÍ POŘÁDKU / DISMANTLE THE ORDER

GALERIE VÝTVARNÉHO UMĚNÍ V CHEBU / 8. 9.–23. 10. 2011 / VERNISÁŽ 7. 9. 2011 / 17.00

NEPOKOJ Č. 2 (SUPERBEZPEČNÝ) / RIOT PART 2 (ULTRA SAFE RIOT) 2010, VIDEO

Cyklos „Riot“ se zabývá dějinami a současností nepokojů a ukazuje nekonečný koloběh občanských protestů, který vnímáme zprostředkovaně skrze média jako ustavičné opakování rozptýlené agresivity a pasivity. / 'Riot' addresses the history and contemporary state of protest and represents the endless cycle of civil unrest that is experienced second hand through the media's lens in a re-enforcement of diffused aggression and passivity.

ALEXIS MILNE: OBRAZY REVOLUCE

Často vnímáme současné umění jako odtažitě území výsostného estetického výzkumu a požitku, nikoliv nutně spjatých s vnějším světem a jeho problémy. To určitě neplatí pro tvorbu Alexise Milneho, který přímo pracuje s tím, co v posledních dekadách opakovaně znepokojuje a rozděluje západní neoliberální společnost. Velká Británie se pyšní dlouhou tradicí demokracie i veřejných nepokojů. Ve srovnání se středoevropským veřejným životem považuje britská společnost ulici za přirozené pole k vyslovování protestů, nedůvěry i zloby, často poměrně razantně artikulovaných. Nejen proslulý roh Hyde Parku vyhrazený řečníkům, ale obecná možnost projevit veřejnou nespokojenost či třídní napětí jsou jedním ze základů anglické demokracie. Dějiny veřejných nepokojů mají i svoji mytologii, často přenášenou na úrovni orální historie, která ustavuje hodnoty dobra a zla, zbabělosti a odvahy. Minimálně od časů Guye Deborda mohou být nepokoje chápány i jako umělecká díla, skutečné performance, naplněné energií, obsahem a životem.

Alexis Milne je ironickým kronikářem revolucí, komentujícím rozpory britské demokracie a její dlouhé a bohaté historie veřejných protestů a bojů. Činí tak z ambivalentní pozice účastníka i pozorovatele, s porozuměním i odrostlým odstupem. Sleduje aktivismus jako formu folklóru posledních dekad, etnograficky i teatrologicky. Používá k tomu mnoha různých strategií: od ironicky šamanských performancí přes remixovaný archivní filmový materiál či přivlastněný korporátní design, až po futuristické storyboardy. Tím vším se snaží dekonstruovat roli a psychologii protestujících, ale také naše vnímání jejich činů, často zcela překroucené médií a jejich vnitřní ideologií. Akt zuřivosti se tak obrací v estetické gesto, autentický politický čin v romantickou dějinnou anomálii. Nosné myšlenky subkultur jsou ohrožovány jejich vlastní popularitou, která je obrací v další klišé. Jak dlouho lze zachovat platnost gesta, stanoviska či

strategie? Co může dnes ještě přežít jako opravdu politické? A kde je hranice mezi životem a performancí, mezi politikou a divadlem? Ačkoliv ideologická kolekce Milneho subverzivního bádání často ukazuje unavenost, selhání a grotesknost uplynulých událostí, stále vytváří emocionálně nabitý rejstřík strategií a postojů, re-masterovaných a znovu naplněných v průběhu času, které mohou být dále použity pro hledání nové, překvapivě budoucí autentičnosti.

ALEXIS MILNE: IMAGES OF REVOLUTION

Sometimes we perceive contemporary art as a detached territory of solemn aesthetic research and pleasure, not necessarily connected to the outer world and its problems. This surely does not apply to Alexis Milne's work, dealing directly with the turmoils and negotiations that neoliberal Western society has been meeting in last decades. Great Britain has a long tradition of both democracy and public disturbances. Comparing to Central-European political life, the United Kingdom's public considers the streets as the natural ground for expressing arguments and forcibly articulating disbelief and anger. Not just the notorious Speakers Corner, but the general possibility of showing the public discontent or class animosity is supposedly of the pillars of British democracy, however troubled and fragile these days. The history of public disturbance and protest has even its own mythology, often going on the level of the oral history, carrying along the values of good and bad, coward and brave. At least since Guy Debord's times, the riots can be even seen as works of art, the real performances, filled with energy, content and life itself.

Alexis Milne is an ironic chronicler of revolutions, commenting the discrepancies of British democracy and its long and rich history of public protests and fights. He does so from an ambivalent position of the participant and observer, with both understanding and articulate distance. He treats activism as a form of last decades' folklore, ethnographically and theatrically. His artistic strategies are varying between ironically shamanic performance, re-mixed archive film material, appropriated corporate design or even futuristic storyboard. All this aims to deconstruct the role and the psychology of protest, but also our perception of them, often totally wrenched by media and their inherit ideology. The raging act turns into an aesthetic gesture, the authentic political event changes into a romantic historic anomaly. Even subculture is threatened by its empty popular representation,

reducing its content into yet another cliché. For how long can be kept a value of a gesture, attitude or strategy? What can nowadays survive to stay authentically political? Where is the border between life and performance, between politics and theatre? Although the ideological library of Milne's subversive researches shows often the weariness, failure and grotesque of the past events, it still makes up an emotionally charged inventory of strategies and postures, re-mastered and refilled in the course of history, that finds new and surprising resonance in the contemporary political and cultural landscape.

Pavel Vančát

KOMORNÍ HUDBA PRO BEZPRÁVNÉ / CHAMBER MUSIC FOR THE DISENFRANCHISED, 2010

Performance společně s Noamem Enbarem a Anarchistwood v Deptford Town Hall v Londýně, kde se v roce 1977 odehrála bitva o Lewisham, jeden z hlavních britských protifašistických protestů té doby, při kterém byly poprvé použity štíty proti demonstrantům. / Performance collaboration with Noam Enbar and Anarchistwood at Deptford Town Hall in London, the location of the 1977 Battle of Lewisham, one of the major UK anti-fascist riots of the era, where riot shields were used for the first time.

PRAŽSKÉ POVSTÁNÍ / PRAGUE UPRISING, 2010

Performance v GASK v Kutné Hoře během vernisáže výstavy StartPoint 2010 / Performance at GASK, Kutná Hora, Czech Republic, as part of the StartPoint Prize exhibition 2010

„RADIKÁLNÍ BEN & JERRY“ (VYKOPEJTE MLÁDEŽ! ZVEDEJTE POPLATKY!) / RADICAL BEN & JERRY'S SERIES (KICK THE KIDS! RAISE THE FEES!), 2011

Performance v rámci demonstrace proti zvýšení školného, Londýn / Performance within demonstration against the raising of student fees, London (photography by James Farrell)

Záměrem mé práce je zkoumat prostřednictvím karnevalové subverze roli umělce a politického aktivisty. Moje práce překračuje intervenční formu performance či videa a využívá fiktivní identitu, grotesku a komiksovou nadsázku jako nástrojů komentování rozpadu autenticity a především nepokojů jako spektaklu. Video „Riot“ (Nepokoj) vzniklo po účasti na demonstracích během londýnské schůzky G20 v grandiózním okolí Bank of England, které se jeví jako vybuze- né, stadiónové představení pro filmové kamery. Policejní fotografové a kameramani zaznamenávali protestanty, kteří naopak natáčeli policii, vytvářejíce tak nekonečnou a impotentní smyčku dokumentací, zatímco policejní vrtulníky zajišťovaly zvukový podkres. Cyklus „Riot“ se zabývá dějinami a současností nepokojů a ukazuje nekonečný koloběh občanských protestů, kterou vnímáme zprostředkovaně skrze média jako ustavičné opakování rozptýlené agresivity a pasivity. Koncept původního videa byl dále rozvíjen do rozsáhlých protestních performancí (Komorní hudba pro neosvobozené a Pražské povstání), kdy je přítomné publikum podněcováno v uzavřeném institucionálním prostoru k aktivní fyzické konfrontaci se záběry nepokojů za doprovodu živé punkové hudby. Během přípravy této výstavy byla Velká Británie svědkem nejintenzivnějších scén celonárodních nepokojů za poslední desetiletí, které názorně ukazují souběžný nárůst bezprávné frustrace.

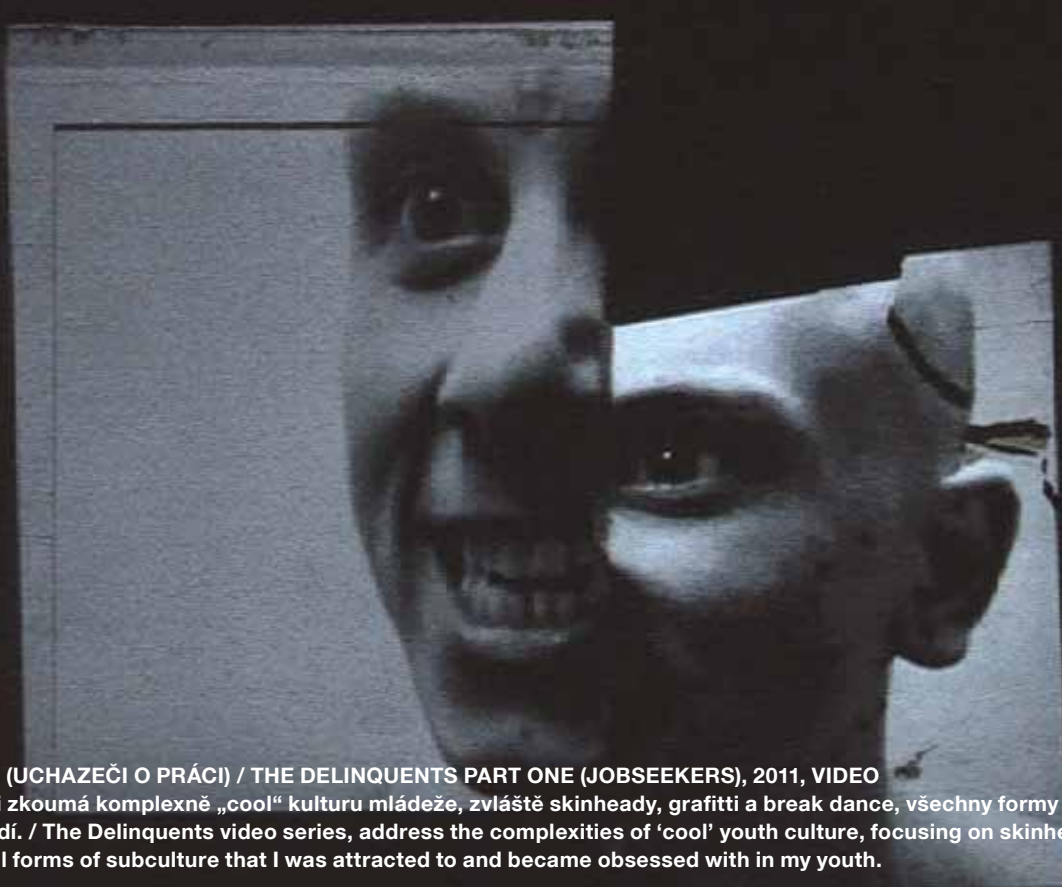
The intention within my practice is to explore the role of the artist/political activist through carnivalesque subversion. My work traverses interventionist performance and video, utilising alter egos, the grotesque, and cartoonist parody as tools to comment on the erosion of the authentic and in particular the riot as spectacle. The video 'Riot' was produced after experiencing the G20 demonstrations at the grandiose location of the bank of England, which felt like a hyped up, stadium scale spectacle on a film set. Forward intelligence police teams were monitoring and recording activists who were in turn recording police, creating an endless impotent loop of documentation whilst the ominous drone of surveillance helicopters overhead provided the backing soundtrack. 'Riot' addresses the history and contemporary state of protest and represents the endless cycle of civil unrest that is experienced second hand through the media's lens in a re-enforcement of diffused aggression and passivity. The idea behind the video has been developed into large scale performance riots (Chamber music for the disenfranchised & Prague Uprising) where assembled crowds are encouraged to actively participate in engaging physically with footage of riots in a contained institutional location, to a live punk soundtrack. Since producing this catalogue England has witnessed the most intense scenes of spontaneous domestic urban riots in decades, a sure indication of an ever increasing parallel swell of disenfranchised frustration.

Alexis Milne

ZNOVUNABYTÁ REVOLUCE / RECUPERATING REVOLUTION, CYKLUS, 2011

Série podvrtných fotokoláží, pracující s nalezenou výroční zprávou finanční společnosti, která ve svém vizuálním stylu používá revoluční slogany a „bezpečnou“ formu protestu / A series of subverted photomontage collages utilising found financial corporate literature that uses revolutionary slogans and 'safe' counter culture imagery in its visual tone and branding.

DELIKVENTI, ČÁST 1 (UCHAZEČI O PRÁCI) / THE DELINQUENTS PART ONE (JOBSEEKERS), 2011, VIDEO

Série videí Delikventi zkoumá komplexně „cool“ kulturu mládeže, zvláště skinheady, grafitti a break dance, všechny formy subkultury, které mě přitahovaly v mládí. / The Delinquents video series, address the complexities of 'cool' youth culture, focusing on skinheads, graffiti art and breakdancing, all forms of subculture that I was attracted to and became obsessed with in my youth.

Alexis Milne je vítězem loňského ročníku ceny StartPoint, představující nejlepší absolventské práce evropských výtvarných škol. Projekt, který vznikl v roce 2003 pro 4 české školy, dnes zahrnuje na 35 akademií z 15 evropských zemí. Součástí ocenění je měsíční residence a samostatná výstava doprovázená autorským katalogem, který společně vydávají Galerie výtvarného umění v Chebu a Nadace Arbor vitae. / Alexis Milne was the winner of last year's StartPoint Prize for the graduates of European art academies, which has been founded in 2003 and nowadays covers around 35 schools from 15 European countries. Except for a residency and exhibition the prize consists of the production of the catalogue, which GAVU publishes together with Arbor vitae Foundation.

ALEXIS MILNE

Vzdělání / Education

2008–10 Goldsmiths University of London: MA Fine Art Practice
1993–97 Manchester University: BA honours degree in North American Studies

Titulní strana / Home page: STATE WEAPON / ZBRÁNÍ STÁTU, 2009
Rekonstrukce policejního zabití pana Tomlinsona během demonstrací proti školské burze, Londýn / A re-enactment of the killing of Ian Tomlinson by police at G20 demonstrations. Collaborative performance with Mark McGowan.

ALEXIS MILNE

NARUŠENÍ POŘÁDKU / DISMANTLE THE ORDER

Malá galerie / Small Gallery, Videoroom 8. 9.–23. 10. 2011

Kurátor / Curator: Pavel Vančát

Vernisáž / Opening: 7. 9. 2011, 17.00

Otevírací doba / Opened: út–ne / Tue–Sat, 10.00–12.00, 12.30–17.00

Souběžné výstavy

7. 7.– 2. 10. 2011

SIAL, Velká galerie

Josef Danda – Železniční nádraží v Chebu, Opus magnum

Pavel Holeka – Hebrejská abeceda, Museum Café

13. 10.2011–7. 1.2012

Jiří Balcar, Velká galerie,

Bohumil Kubišta – Dvě zátiší z roku 1911, Opus magnum

Juraj Horváth, Museum Café

Galerie výtvarného umění v Chebu

příspěvková organizace Karlovarského kraje

náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb

T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163,

info@gavu.cz, www.gavu.cz

www.startpointprize.eu

Projekt StartPoint podpořilo Ministerstvo kultury ČR.
V roce 2011 vydala Galerie výtvarného umění v Chebu. Foto archiv autora, grafika Kolář & Kutálek, tisk Dragon Press, s. r. o., náklad 1000 ks.